

gjort nødvendige, er holdte udenfor Finanslovsforslaget og som tidligere vil finde deres Afgørelse ved Tillægsbevillingsloven. Saa meget ved man imidlertid, at det Overskud paa ca. 6 Mill. Kr., som fremkommer, naar Merudgiften paa § 26 trækkes fra Merindtægten paa Paragrafferne, der omfatter „Løbende Indtægter“ og „Løbende Udgifter“, ikke vil række langt, naar der bliver Tale om at dække det nye Finansaars Underskud. Dette vil være præget af, at Udgifterne er stærkt stigende, medens de ordinære Indtægter maa forudsættes at ville gaa den modsatte Vej, og trods det betydelige Udbytte, der kan regnes med af de overordentlige Skatter og mulig andre ekstraordinære Indtægtsforøgelse, vil Udsigterne for det kommende Finansaars finansielle Resultat tegne sig adskilligt mørkere, end Udsigterne for indeværende Finansaars Vedkommende tegnede sig ved samme Tidspunkt i Fjor“.

Finansministeren bemærkede hertil, at han ikke ganske kunde tiltræde den anstillede Opgørelse, hvorefter Finanslovens Overskud bliver 6 Mill. Kr., nemlig ved at trække Merudgiften paa § 26 fra Merindtægten paa §§ 1—7 og 8—25, thi paa § 26 findes der et Forslag om 15 Mill. Kr. til Indløsning af de Statsbeviser, der forfalder i April nu i Aar, og man plejer dog ikke i Budgettet at indordne en saadan Bevilling, som denne, hvorved en Del af Statsgælden direkte afbetales. Der vilde altsaa, hvis dette Beløb lægges til, faktisk være et Overskud af 21 Mill. Kr. I øvrigt var han enig i, at om det finansielle Resultat af Aaret kunde der ikke nu vides noget,

Endelig anføres følgende Replikskifte, der faldt under 2. Behandling i Landstinget, i Anledning af de stillede to Ændringsforslag:

Finansministeren: „Jeg har nærmest taget Ordet for paa Regeringens Vegne at fraraade, at man vedtager de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Det er mig ikke klart hvorfor, og det synes mig ikke naturligt, at der fra Landstingets Side rejses en Finanslovkonflikt paa disse Spørgsmaal. Jeg kan for øvrigt ikke se, at der er hverken Politik eller Princip i de Ændringsforslag, som her er stillede“. Fremdeles (specielt om Ændringsforslaget om Billedet): „det forekommer mig ret urimeligt, om det høje Landsting paa en Bagatel, som dette dog er i Forhold til, hvad der ellers lovgives om og bevilges, vilde rejse en Strid med det andet Ting. Nu er Bevillingen vedtaget af Folketinget, og det forekommer mig saa, at det høje Landsting maa bøje sig derfor. Jeg kan ikke andet end sige disse Ord paa Ministeriets Vegne jeg maa fraraade Vedtagelsen af de to Ændringsforslag, som ganske unødigt i dette Øjeblik rejser en Strid mellem de to Ting“.